

บันทึก

เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย

กรรมการกรรมาธิการร่างกฎหมาย ได้พิจารณาข้อความที่ประสงค์จะให้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย ร.ศ.๑๓๐ นั้นตลอดแล้ว ขอเสนอข้อทักท้วงดังต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๑๑ ตามข้อความที่กรมรักษาทรัพย์ได้ร่างขึ้นนั้นดูเหมือนว่าต้องการจะให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ในกรณีใดๆ เรื่องวงเงินประกัน ศาลมีหน้าที่แต่เพียงจะสั่งกำหนดจำนวนเงินประกันว่าให้เรียกเท่าใด ถ้าจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยว่าจะควรเรียกเงินประกันหรือไม่ดูเหมือนจะดีกว่า ในคดีบางเรื่อง เช่นเมื่อเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์เป็นธนาคาร ไม่จำเป็นต้องเรียกประกันก็ได้ กรรมการจึงขอเสนอร่างใหม่มีข้อความตามทำนองที่จะให้อำนาจศาลสั่งเรียกประกัน เมื่อศาลเห็นสมควรที่จำทำดังนี้

มาตรา ๖๓ (๑) มาตรา ๖๓ จะต้องประกาศให้ใช้อีกครั้งหนึ่ง จึงเห็นควรที่จะถือโอกาสแก้ไขประโยคแรกดังนี้ "ในระหว่างจัดการล้มละลาย ถ้าได้ความปรากฏแก่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ว่ามีเหตุควรเชื่อได้ว่า ผู้ล้มละลายหรือผู้ใดผู้หนึ่งได้กระทำความผิดในทางอาญาเนื่องแต่การล้มละลายนั้น" การเพิ่มคำที่ขีดเส้นใต้ขึ้นเพื่อจะหลีกเลี่ยงมิให้ตีความในมาตรานี้ไปในทางที่ผิด ซึ่งตามต้นฉบับเดิมอาจทำให้คิดเห็นผิดไปได้ว่าความผิดชนิดใด ๆ อันเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์สินได้ จะต้องจัดการฟ้องร้องโดยเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ทั้งสิ้น

(๒) คำว่า "Crown Prosecutor" (พนักงานอัยการ) ควรเปลี่ยนเป็น "Public Prosecutor" ดังที่เคยใช้กันในกรณีเช่นนี้

วันที่ ๙ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๗๐

หลวงสารสาสน์ประพันธ์

เลขานุการฯ

บันทึก

กรมร่างกฎหมาย

วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๐

ตามที่พระยารามบัณฑิตฯ มีหนังสือ ที่ ๙๗๑/๑๖๖๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๙ มายังเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมว่า ในระหว่างปี ๑ ปีมานี้ปรากฏว่ามีคดีล้มละลายหลายเรื่อง ซึ่งเจ้าหนี้บางคนอยู่ต่างประเทศแต่ความในพระราชบัญญัติล้มละลาย ศก ๑๓๐ มาตรา ๑๘ ให้เจ้าหนี้ของผู้ล้มละลายทำคำร้องขอรับเงินยื่นต่อเจ้าพนักงานรักษาททรัพย์ภายในกำหนด ๒ เดือน มาตรา ๔๘ มีความว่า ภายในกำหนด ๒ เดือน นับแต่วันที่ได้ลงประกาศล้มละลายในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป อนุญาตให้เจ้าหนี้ของผู้ล้มละลายทำคำร้องโดยมีคำปฏิญาณสาบานตัวยื่นต่อเจ้าพนักงานรักษาททรัพย์ เพื่อขอรับเงินค่าหนี้สินของตนได้ มาตรา ๕๑ มีความว่า ห้ามมิให้เจ้าหนี้มิได้ทำคำร้องโดยมีคำปฏิญาณสาบานตัวยื่นต่อเจ้าพนักงานรักษาททรัพย์ภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้พิสูจน์หนี้ในคดีล้มละลาย เห็นว่าสมควรแก้ไขมาตรา ๑๘, ๔๘ และ ๕๑ ในข้อกำหนด ๒ เดือนนั้น สำหรับเจ้าหนี้ซึ่งอยู่นอกพระราชอาณาจักรเป็น ๖ เดือน และในมาตรา ๔๘ ที่ให้นับแต่วันลงประกาศราชกิจจา แก้เป็น ตั้งแต่วันที่ลงในประกาศของเจ้าพนักงานรักษาททรัพย์

อุปนายกกรรมการร่างกฎหมายตกลงกับพระยารามบัณฑิตฯ เห็นควรแก้ไขมาตรา ๔๘ เพื่อขยายเวลาสำหรับเจ้าหนี้ซึ่งอยู่เมืองต่างประเทศ และเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เรื่องรักษาททรัพย์ชั่วคราว จึงได้จดหัวข้อให้ทำร่างส่งมา

พระยารามบัณฑิตฯ เสนอร่างใหม่แก้ไขความในมาตรา ๑๑, ๔๘, ๖๓ แล้วอุปนายกฯ ได้ส่งร่างนั้นให้ ม.บาชาด พิจารณา ต่อมาเมื่อ ม.บาชาด ได้ทำบันทึกแก้ไขเสนออุปนายกฯ ๆ เห็นชอบด้วย แล้วมอบให้พระยารามบัณฑิตฯ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ตกลงตามบันทึกของ ม.บาชาดจึงได้ยกร่างขึ้นใหม่ อุปนายกฯ ได้ตรวจแก้ฉบับภาษาไทยเล็กน้อยแล้วกระทรวงยุติธรรมจึงได้ส่งเรื่องมาให้กรมร่างกฎหมายพิจารณา

บัดนี้ กรรมการร่างกฎหมายได้ประชุมตรวจพิจารณาเรื่องนี้ตลอดแล้วเห็นว่า

(ก) ควรแก้ไขข้อความในร่างเดิมมาตรา ๑๑ ตอนท้าย ใช้ถ้อยคำดังนี้ "แต่ก่อนที่ศาลมีคำสั่งตั้งว่านี้ ศาลจะเรียกให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์นำเงินมาวางเป็นประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้" แทนข้อความในร่างเดิมที่ว่า "แต่ก่อนที่ศาลมีคำสั่งตั้งว่านี้" "โจทก์ต้องวางเงินเป็นประกันตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร"

(ข) (๑) ควรเติมความว่า "เนื่องแต่การล้มละลาย" ลงไว้ท้ายคำ "ความผิด" ในพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ มาตรา ๖๓ अनुมาตรา ๑ อ่านได้ความดังนี้ "กระทำความผิดในทางอาญาเนื่องแต่การล้มละลายนั่น."

(๒) ควรแก้ไขถ้อยคำภาษาอังกฤษในร่างเดิมมาตรา ๖๓ บางคำคือคำว่า "Crown Prosecutor" นั้นควรแก้เป็น "Public Prosecutor"

เมื่อได้ยกร่างขึ้นเสร็จแล้ว ถึงคราวตรวจคำแปล กรรมการได้แก้คำ Foreign Country เป็น Outside Siam เพื่อให้ตรงตามต้นฉบับภาษาไทยที่ร่างขึ้นใช้เป็นมาตรา ๔๘ นั้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างภาษาอังกฤษ ๒ ฉบับ ภาษาไทย ๒ ฉบับ บันทึกความเห็น
ของที่ประชุมกรรมการ ๒ ฉบับ มาพร้อมกับบันทึกนี้

หลวงสารสาสน์ประพันธ์

เลขานุการฯ